

FRAM KAMERATER

MARS 1983

NU DAGES DET, BRØDRE

- Har De virkelig tenkt å gi Deres arbeidere andel i
gevinsten, herr direktør?

- Ja, hvorfor ikke? Det har de ved Gud fortjent,
nå da fabrikkene ikke lenger gir noe utbytte.

INNHOOLD:

Leder: 1.mai - bredde og slagkraft!	3
1.mai: Livskraftige seksjoner og grupper.....	5
Frå DÅM: Liste over innkomne forslag som ikkje blei realitetsbehandla	6
Kritikk av DS for behandlinga av vårt forslag	7
Hovedproblemet i arbeidet på arbeidsplassene	8
Oktober anbefaler	9
DS-vedtak om kampen for arbeidsplassene på TMV og Stålkonstruksjoner	10
Kommentar til debatt om vedtak	12
Kast ikke barnet ut med badevannet	13
Tre verden-teorien - ein ubrukeleg reidskap for kommunistar	14
Huskelapper	16

Frister for innlevering til FK i vår:

April nr : 11.4

Mai nr : 11.5

Juni nr : 13.6

Husk: Helst maskinskrevet. Innleveres til Oktober

TAKK TIL:

- de som bruker stor marg
- de som har skifta fargeband på skrivemaskina

FORSIDEN: Tegning av Ragnvald Blix gjengitt i vittighets-
bladet Exlex i 1919.

BLIX av KJELL HJERN - kr 168.-

Leder: 1. mai - bredde og slagkraft!

For tida går diskusjonen om årrets første mai for fullt. Skal vi samle oss om noen få fellessaker? Skal vi jobbe for å få ett tog i Tr. Heim-er det mulig? Hvem skal delta på første mai-er det ikke "fagbevegelsens dag"? Denne lederen vil markere seg mot en tendens som har vært sterkt framme i diskusjonen både i fjor og i år-at I. mai skal preges av noen hovedsaker (få paroler) og at dagen er en "fagforeningsdag". Slik resultat et har blitt både i fjor og i år-har partiets linje for første mai kommet "bra fra det". Men-linja er ikke "konsolidert".

Kort I. mai-historie.

Arbeiderklassen som klasse forma seg i Norge fra ca. 1850-60. De første fagforeningene kom i 1870-åra og LO ble danna i 1899. Den første virkelige fagforening i Tr. heim ble danna i 1882 (Den typografiske forening- vi skulle markert 100-årsjubileet i fjor!) "elt fra klassens første år her i landet har dem demonstrert-først på 17. mai-deretter 1. mai.

I 1889 ble ideen om en samlende demonstrasjonsdag for hele arbeiderklassen ~~innstiftet~~ lansert. Dette skjedde på en internasjonal sosialistkongress i Paris-en forløper til den 2. internasjonale (Den første internasjonale var oppløst ca. 1876) Det var altså ikke en fagforeningskongress som innstifta første mai,

men den sosialistiske politiske bevegelsen. Men-det er sjølsagt arbeiderklassens hovedspørsmål dagen skulle ta opp. Hovedkravet som ble lansert i Paris var kravet om 8-timersdagen. Det er altså litt historisk sus over det når vi i år lanserer 6-timersdagen som et av hovedkravene! Også i Norge arrangerte partiene de første demonstrasjonstoga. Etterhvert ble det de lokale Samorg. som overtok arrangementet. Så lenge Samorg. representerte arbeiderklassens interesser gikk det jo greit. Men med den politiske splittelsen fra 1923 fikk vi også splittelse I. mai-de reformistiske og revolusjonære retninga ~~xy~~ sto for hvert sitt tog. Slik var det også her i byen. (Tr. h) NKP's knefall for DNA la igjen grunnlag for ett tog. Dette sløve klassesamarbeidstoget var i ferd med å viske ut 1. mai som kampdag da vi reiste "fanen på ny" i slutten av 60-åra. FFF gjenreiste den klassebevisste og revolusjonære linja for første mai.

Hva karakteriserte FFF?-Jo-allsidighet og massemobilisering. Det var demonstrasjonstog knytta til dagens virkelighet-med dagens politiske bevegelser og dagens klasseforhold. Litt mer om dette.

Ei eller mange paroler. Bredden

Minne om 1889 står fortsatt sterkt hoss mange ser det ut til. 8-timersdagen var da sentral-ei hovedparole

den den parola var skapt ut fra den tidas virkelighet. For det første ville de ha ei parole som kunne fjøres i hele Europa. Da begrensede alle t på paroler seg straks! For det andre var folkets politiske bevegelse mye mindre utviklet. Det var ikke ungdomsbevegelser, kvinnekamp, miljøbevegelser etc. Dette avspeiles også i klasseforholda. Arbeiderklassen er i dag mer sammensatt fra hjelpepleier, arbeidere på en datasentral, et kontor, uttiktill kjerneproletariatet. Ditt poeng er da: det er ikke samme objektive grunnlaget for noen av paroler i dag som den gangen. Den politiske situasjonen må bli helt ~~spesiell~~ spesiell, f.eks fare for fascistisk kupp-om vi skal gjøre noen få paroler. For oss er fortsatt målet å fange opp allsidigheten. Folket blir undertrykt på tusen måter. Kampen er også reist på mange måter. Dette må komme fram 1. mai. Målet er første mai med på å tømre fast enhetsfronten i folket. Det er klart noen krav er viktigere enn andre, men vi skal ikke undervurdere allsidigheten. De eneste som tjener på at vi snevrer inn er ~~komiteer~~ DNA/ KP/SV-opportunistene. Det er fargerike, allsidige tog med mye ungdom, kvinner som kjemper for sine saker, antiimperialister som sammen med kjerneproletariatet og fagforeningene skaper FFF. Denne tradisjonen må vi ikke gå bort fra.

Et slagkraftig tog.

Mange har lagt stor vekt på enheten med Samorg. Etter min mening lar mange seg presse av Samorg.s tradisjon som 1. Mai-arrangør. Så lenge Samorg domineres av klassesamarbeidspolitikere er det uaktuelt å gå sammen med dem 1. mai. Dette er tilfelle i Tr. heim i dag. Her i byen har vi lange tradisjoner i opposisjonstog 1. mai. Det finnes ingen grunn til å endre denne tradisjonen nå. Tvert om er det viktig å bruke 1. mai i kampen mot opportunismen som anklager regjeringa når det er Høyre, men ikke DNA som anklager imperialismen når det er USA, men ikke Sovjet. Dette er rein opportuniste for sjøl å komme i maktposisjon slik at de sjøl kan "styre folket". Etter min mening er det viktig nå i mobiliseringa til 1. mai å bruke krefter på å opplyse folk om nettopp forskjellene på de to toga. Det er vi som forsvarer tradisjonen fra 1889-ikke Samorg! La oss også forsvare tradisjonen til FFF-nemlig massemobilisering i alle lag av folket som er undertrykt av kapitalismen og regjeringa og som knebles av arbeideraristokrati og opportuniste. Det betyr å gå ut til alle vi kjenner fra intellektuelle til ungdom - fra kvinnene til arbeidskammeratene i fagforeninga. Det er denne allsidigheten rundt de sentrale krava for arbeiderklassen som i dag gjør 1. maidagen til en rod dag og toget til et slagkraftig tog!

Leif.

1.mai: livskraftige seksjoner og grupper

- 2080 i tog!

I de tre siste åra har det gått ca. 1700 i Faglig 1.mai-front sine tog. Toppene var i 1975(2050) og i 1978 (2040). Er det mulig å øke med 375 fra ifjor til 2 år, og slå SAMORG's 2072 fra ifjor? Ja, jeg tror det. Her er et eksempel på hva seksjonene må øke med for å klare dette:

1. Faglig seksjon: 70 mer enn ifjor, 230 tilsammen
2. Helse og sosial: 55 mer enn ifjor, 270 totalt
3. Lærerne: 20 mer enn ifjor, 200 totalt
4. Ungdom, inkludert målsak: 115 flere, 200 totalt
5. Student: 80 flere, 200 totalt
6. Kvinne; inkludert pionerene: 10 flere, 150 totalt
7. Miljø, inkludert bolig: Status quo, 155 som ifjor
8. Kultur: 30 flere, 145 totalt
9. Anti-imperialistisk seksjon, inkludert ATOM-paroler: Framgang med 10, 500 totalt.

I tillegg ca. 30 i flaggborgen + homofiliseksjon.

Dette kommer ikke av seg sjøl. Som tidligere år fordrer det kraft-innsats av oss partimedlemmer. Vi må organisere sterke og livskraftige seksjoner og grupper som lager og sprer egen propaganda, er sjølberga økonomisk og legger vekta på personlig mobilisering.

Spesielt vil vi framheve betydninga av egne fest-arrangement med egen kultur- disse bør legges til tida 20-29.april, og vi må ha som målsetning å få til flest mulig ulike mønstringer. Dette var en av de viktigste positive erfaringene fra 1.mai-arbeidet i 1978.

SAMORG vil ikke avgjøre sin 1.mai-linje før 14.4. vi kan ikke avvente "forhandlinger" med Samorg-ledelsen, men må sette igang arbeidet ut fra erkjennelsen om at det vil bli to tog i Trondheim også i år.

Faglig 1.mai-fronts løpesedel er klar for spredning fra lørdag 12.mars. Neste allmøte i SAMORG blir MANDAG 18.APRIL KL. 19.00 I SPISESÅLEN, STUDENTERSAMFUNDET.

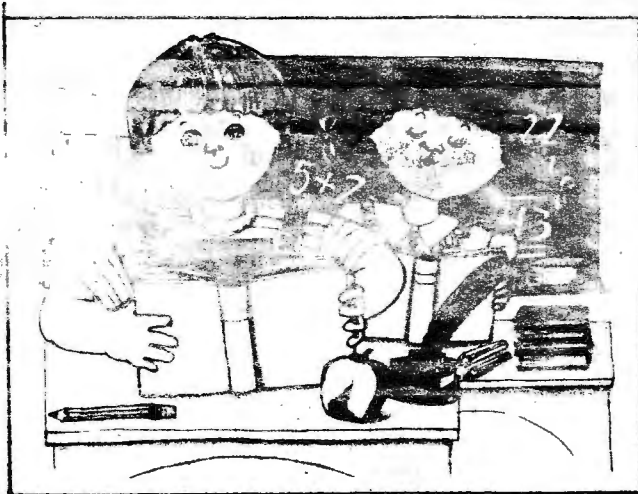
Kang.

Frå distriktsårs møtet: liste over innkomne forslag som ikkje blei realitetsbehandla.

Distriktsårs møte påla det nye DS å offentleggjere for medlemmane ei oversikt over innkomne forslag som ikkje blei realitetsbehandla på DAM. I tråd med dette vedtaket trykker vi oversikta her:

1. Om rapportering til avd. ang. tiltak i forb. med Partikononi. v/Lars.
2. Forslag om pålegg om lagsrekneskap. v/Geir.
3. Om avklaring av spm om varig drift for Radio RV. v/Leif.
4. Om avvikling av Kina-diskusjonen. v/Lars.
5. Forslag ang. praktiseringa av demokratisk sentralisme. v./avd"5".
6. Forslag om oppretting av partiskole. v/Salve m. fl.
7. Om det parlamentariske arbeidet. v/Siri.
8. Om hovedmotsigelsen. V/det avtroppande DS.
9. Om kvinnearbeidet. v/avd"10"
10. Om idrettsarbeidet. v/avd "8"
11. Om prioriteringa av Radio RV. v/leif
12. Om styrking av agitasjonsarbeidet. v/leif.
13. Forslag ang. Internasjonalt arb. v/Unni.
14. Om vurderinga av sos. dem. v/Håkon.
15. Forslag om obligatorisk lagsdiskusjon om entusiasme/liberalisme og motivasjon for partiarbeid. v/Bente m. fl.

DS

Kritikk av DS for 7 behandlinga av vårt forslag på DÅM

Avdelinga vår jobba mye med "Beretningsdiskusjonen" før DÅM. Ut av dette kom det et forslag til tillegg yil Beretninga pluss forslag til vedtekter for partiet (sendt vedtektskomiteen sentralt). Dette forslaget blei lagt fram for Redaksjonskomiteen på DÅM til vanlig behandling (plenumsdiskusjon og avstemning). Dette ble ikke gjort. DÅM fikk ikke anledning til å debattere et for oss svært viktig tema. Forslaget led den skjebne at det kun ble lest opp for DÅM og p.g.r.a. mangelfull behandling vedtatt oversendt det nye DS som protokollmerknad.

Forslaget vårt tok opp det vi anser som mangler ved den demokratiske sentralismen slik den praktiseres i partiet i dag. Vi er helt for dette organisasjonsprinsippet, men anser et aktivt grunnplan som en forutsetning for at prinsippet skal fungere demokratisk.

Vi har påpekt mangler i dette og anvist måter å lorrigere det på. Uten å korrigere dette avviket vil grunnplanet fortsette som en saueflokk slik som i store deler av 70-åra. Det er ikke nok bare å korrigerer idealismeavviket, den demokratiske sentralismen må forbedres. Prinsippet om fra massene, til massene må gjenreises og gjennomsyre partifungsjonærene.

Dette var det forslaget bl.a. tok opp. Vi skulle tru at dette var sentrale ting, at innholdet er så viktig at det berettiga til skikkelig behandling på DÅM.

Vi vil rette en skarp kritikk til DS for redaksjonskomiteens elendige behandling av vårt forslag.

Vi FORLANGER at DS sender en representant, helst en fra redaksjonskomiteen på DÅM, til avdelinga vår, legger fram DÅM-prosedyrer og tar en etterlengta diskusjon med oss.

Generelt er å si at forslagets behandling vitner om grov mangel på respekt for grunnplanet. Når vi er aktive, forlanger vi at ledelsen hører på oss og tar oss alvorlig. Alle initiativ fra avdelingene bør oppfattes med stor interesse. Om ikke er dette den beste måten å miste medlemmenes tillit på.

Om redaksjonskomiteens behandling er politisk motivert, er det skremmende. I så fall betyr det bare en ting: idealismeavvik-linja skal rå grunnen aleine - demokratisk sentralismeavvik er å regne som rusk i maskineriet.

AVD.FORMANN.

Hovedproblemet i arbeidet på arbeidsplassene

-uenig i vedtak

Å distriktsmøte. (Se FK febr.s8)

Hovedproblemet i arbeidet på arbeidsplassene er summert opp i punkter. I vedtaket står det: "Hovedproblemet i vårt arbeid på arbeidsplassene er manglende innretning på å verve partimedlemmer.."
 Jeg stemte mot dette forslaget og for et alternativ som sidestilte kampen for organisatorisk oppbygging og linjekamp. Hvorfor?

1. Situasjonen i dag er at reformismen står sterkt i arbeiderklassen. Dette var det også stor uenighet om på møte. ~~Det~~ Det betyr at massene er under stadig påvirkning fra reformistiske linjer.

Eks. lønnsnedslag for å berge arbeidsplassen, enhet med direktøren for å berge sin arbeidsplass ~~tkxxxx~~

2. Streikestøttsarbeidet er drevet dårlig i vårt distrikt i perioden. (Med få unntak) Særlig tankevekkende er motstanden mot å gi polarbeiderne skikkelig støtte. Dette er et meget alvorlig svakhetstegn i forhold til ei riktig linje i arbeidet.

Samla sett betyr dette at både massene på arbeidsplassene og partimedlemmene stadig vakler i forhold til feilaktige linjer. Dette oppfatter jeg som et hovedproblem i dag- og ikke som et underordna problem, slik det framstilles i vedtaket.

Etter min mening hjelper det partiet og det revolusjonære arbeidet lite

om vi rekruterer folk til partiet på ei reformistisk linje. Bedre et lite revolusjonært lag på arbeidsplassen enn et stort reformistisk! (for å stille det på spissen).
 Nå tror jeg at vår mulighet til å rekrutere nettopp ligger i at massebevegelsen utvikler seg til venstre. Her vil vi være en viktig pådriver om vi greier å stake ut riktige linjer og slåss mot feilaktige.

Jeg mener altså de to sakene må sidestilles: På den ene sida ta alvorlig på rekrutering og lagsarbeid. På den andre sida utvikle linjekampen. Slik det nå står er jeg redd linjeavvika undervurderes og betydninga av dette tas for lett.

Håper folk som har forsvart vedtaket slik det står tar opp hansen og svarer på dette innlegget.

Leif.

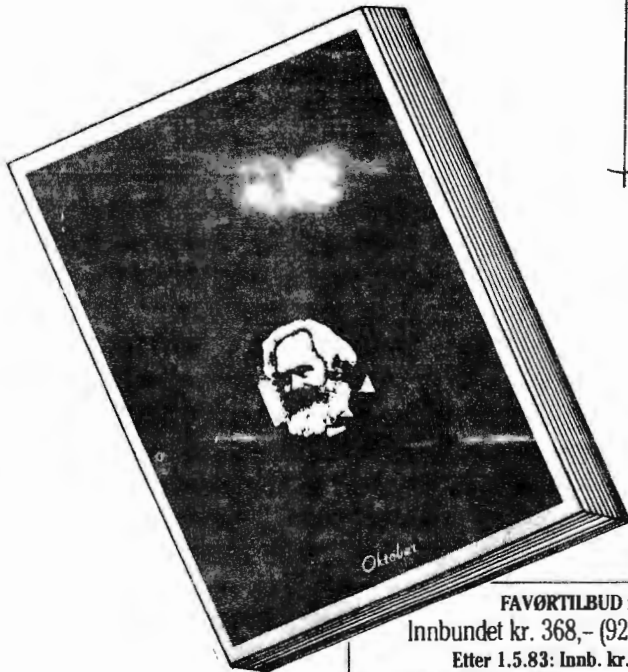
9
OKTOBER anbefalet:

PARTIMODELL OG
DEMOKRATISK SENTRALISME hefte kr 20.-

KRIG

i Norge

blad kr 25.-

HUSK:

~ MAMUTTSALGET
ETTER PÅSKA!

FAVØRTILBUD fram til 1. mai 1983:

Innbundet kr. 368,- (92,- pr. delbind, i alt fire deler).

Etter 1.5.83: Innb. kr. 460,- (115,- pr. delbind)

DS-vedtak om kampen for arbeidsplassene på TMV og Stålkonstruksjoner.

DS har diskutert utviklinga i kampen for arbeidsplassene på TMV og Stålkonstruksjoner, og vedtatt følgende:

1. Linja: "Lykken er å komme ut av Aker" var feil. Den førte til at alle konsentrerte seg om sin egen arbeidsplass/bedrift, og den felles kampen mot Fred Olsen ble kvalt i fødselen.
2. En-times-aksjonen på TMV var feil. Den passet inn i borgerskapets ideologiske kjøer om at arbeiderklassen har ansvaret.
3. Våre kamerater burde gått imot Aker's styrevedtak om å skille ut TMV og Stålkonstruksjoner fra Aker Verdal. Dette burde vært brukt som et startskudd på en kamp, med krav retta direkte til Fred Olsen og staten.
4. Det er en alvorlig feil at det ikke har blitt lagt vekt på masse-mobilisering. F. eks det at politisk demonstrasjon ikke ble lansert på et tidligere tidspunkt. Trolig er det kun en politisk masse-bevegelse på arbeidsplassene og utenfor som kan redde arbeidsplassene.
5. Samorg-ledelsen har nå vedtatt i linje for markering mot arbeidsledighet, med Kjevik som taler, - uten politisk streik, - og så seint at arbeiderne er permiterte. Etter vår mening er dette et ledd i DNA' linje for å ufarliggjøre motstanden og skjule arbeidsløsheten. Det er en illisjon å tro at denne linja kan endres ved forhandlingar.
6. Både bedriftsledelse, forbundsledelse og viktige lokale sosialdemokrater vil være fiender i en kamp for å bevare arbeidsplassene. Dette vil være umulig å oppdage uten at en betrakter dem som motstandere, og slåss mot dem fra sak til sak. Kampen - ikke ehheten - må være hovedsida i vårt forhold til dem. Konkret mener vi at det har vært ført forlite kamp innad i klubbstyret og klubben på TMV, noe som kan ha hindret enhet på et høyere nivå.
7. Denne kritikken er rettet inn på situasjonen ved TMV, men den retter seg også inn på hele partiet. Illusjoner og mangel på kampvilje er viktige svakheter ved partiet nå.
8. DS vil ta sin del av ansvaret, og DSAU må kritiseres for ikke å -klart nok - ha lagt fram sitt syn på kampen om TMV og Stålkonstruksjoner i god tid. Saka har fra DS sin side vært underprioritert fra sommeren -82. Problemene har vært kjent, uten at tilstrekkelige tiltak er gjort.

M.a. vil vi nevne at tidligere DS, gjennom FU-formann, ikke gikk imot de feilaktige, reformistiske synspunkta på et tidlig tidspunkt. Det er en stor feil at kampen på TMV og Stålkonstruksjoner ikke har blitt samordna. I en periode før distriktsårs møte fikk FU ligge nede, noe DS var helt klar over.

Denne mangelen på sentralisme i det falgige arbeidet, er en svært viktig årsak til at feilaktige, reformistiske linjer har fått utvikle seg i denne kampen.

9. Denne manglende sentralismen kan alikevel ikke fritta ^{de enkelte} partikameratene og klubbformannen ved TMV for kritikk. Disse har vært prega av reformisme og vært drivende i utviklinga av feilaktige linjer i kampen.

Klubbformannen på TMV kritiseres dessuten for:

- a. Brudd på lagsmøtevedtak i forbindelse med styremøtet i Aker Tr.lag om opprettelse av Aker Verdal som eget selskap. Og utkjøret i pressa etterpå, der resultatet og situasjonen blir vurdert som positiv.
 - b. Egennådighet i klubbarbeidet. Manglende hjelp både fra DS og fra avd sin side, har gjort at klubbformannen ofte har vært nødt til å handle på egen hånd. Det er likevel ikke tvil om at det er vist forlite evne/vilje til å samarbeide, søke råd hos og underordne seg overordna partiorgan.
10. Partikameratene på TMV og Stålkonstruksjoner pålegges å diskutere kritikken. Målet må være å lære av feila som er gjort, og i framtida sikre at partivedtaka settes ut i livet.

Trondheim, 16.2.83.

Distriktsstyret i Sør-Trøndelag.

Kommentar til debatt om vedtak.

I forbindelse med debatten omkring vedtaket, kom det også opp en debatt omkring grunnlaget for reformisme. Her nevnes en del punkter som ble reist. Disse kan forhåpentlegvis tjene som utgangspkt for en videre debatt omkring det faglige arbeidet.

- partiet har mangelfullt utvikla krisepolitikk, paroler osv. Her har ledelsen et stort ansvar.
- faglige tillitsmenn/-kvinner er likevel tvinga til å ta stilling til de konkrete angrepa som kommer, og hvordan de skal møtes.
- partiet og medlemmene har mange års avvik i nedprioritering og manglende studier av den politiske økonomien. Det er også store manglar i vår vitenskaplege anlyse av dagens situasjon.
- vi er også påverka av en langvarig sosial demokratisk kulturarv.
- tillitsmenn /-kvinner er særskilt utatta for presset fra arbeideraristokrati og borgerskap.
- det å ikke reise kampen, er ingen risiko, sjøl om det ender med nederlag. Det å reise kampen kan føre til personlig angrep, og kan også framstilles som årsaken til et evt nederlag.

For ds, aa.

REVOLUSJON?

- Nå, hvor langt har dere kommet med revolusjonen i Norge?
- Foreløpig slåss vi om hvordan den skal staves.

(Ragnvald Blix i vittighetsblad "Eks" 1918)

Kast ikke barnet ut med badevannet !

I Uke-adressa fra 5.februar har pml et intervju der han legger seg på mye av det samme som lektor Pedersen, alias Dag Solstad. Intervjuet gjør meg både skuffet og irritert. Det er særlig tre grunner til det:

For det første synes jeg pml hiver seg på mye av den samme historieløse avvisninga av deler av vår historie. Bl.a. i omtalen av proletariseringskampanja: "...den typiske AKP'er var den intellektuelle som prøvde å være arbeider", "Vi skulle være så "frøktelig" arbeider..." "... det var kjempestjerne å være arbeider i AKP. Han(?) var heva over enhver (!) kritikk."

For det andre synes jeg at pml i likhet med Dag Solstad har en tendens til intellektuelt \ddagger hovmod: "Intellektuelle hos oss måtte fornekte sine sider, jeg opplevde sjøl at det var liten \blacksquare respekt for mitt intellekt." ... "Derfor overså vi det kulturløse som finnes i arbeiderklassen, også det stygge og dumme. Intellektuelle AKP-ere leste cowboy-bøker for å være mest mulig lik arbeideren."

For det tredje reagerer jeg på at pml går offentlig ut med et syn på kulturrevolusjonen FØR diskusjonene om dette er avklart innad i partiet. Vurderinga av KR er et spm. av stor strategisk betydning, og egner seg derfor ikke til å "finte" med i borgerpresssa.

Tilslutt: Skal følgende kraftsalve i sin helhet tilskrives journalisten? "Vi ble søktprega, oppslukt av vår egen verden og isolert fra norsk virkelighet. Vi ble et fremmedelement, en merkverdighet og derfor holdt partiet på å ryke. Sjølmotsigelsen var et iaktum: Et parti som bygger på materialismen var blitt idealistisk"

Er dette orda til pml, har vi vært medlem av forskjellig parti !

Kang.

Tre verden-teorien - ein ubrukeleg reidskap for kommunistar :

Ein av dei mest populære teoriene i og rundt AKP er den såkalla "Formann Maos teori om dei tre verdene". Teorien blei presentert i "Folkets Dagblad" i Beijing 1.november 1977.

Eg har sett meg føre å argumentere mot denne teorien for å vise at han står i motstrid til marxismen-leninismen og i beste fall er heilt ubrukeleg. I verste fall er han eit blindspor i kampen for sosialisme og kommunisme.

Den sentrale tesen i 3-verdenteorien er at det er folka i dei undertrykte landa i den 3.verden(Afrika, Latin-Amerika, Asia utan Japan) som er hovuddrivkrafta i verden i dag, og som såleis er hovuddrivkrafta i kampen for sosialisme. Vidare deler altså denne teorien verden opp etter landegrensar og nasjonar. Marxismen deler derimot samfunnet opp i klassar Etter den plassen samfunnsmedlemmane har i produksjonen (sjå lenin "Marx/engels/marxisme" s.303/304). Ved å gjere kampen mellom nasjonane til hovukampen i dag tilslører 3-verdenteorien klassekampen og fornæktar at det er proletariatet som er spydspissen i kampen for ei betre framtid. Dette er ein så grunnleggjande tese i marxismen at eit brot med denne ,slik som 3-verdenteorien, samstundes blir eit direkte brot med marxismen. Dermed fell heile den vitskaplege sosialismen utafor ideologien vår medan vi i staden har tiliegna oss ein utopisk sosialisme. I staden for på vitskapleg vis å syne at sosialismen er naudsynleg og lovsøgja utviklinga av produktivkreftene, får vi ein idealistisk idé om at dei lutfattige bønder i dei minst utvikla landa skal utgjere drivkrafta i historia, Resultatet blir Kina, dvs fattigmannssosialisme.

Har så kampen dei undertrykte folka i den 3.verden fører mot aggresjon og utbytting betydning for kampen mot det imperialistiske systemet ? Ja, sjølsagt. Men dette treng vi ikkje ein særeigen teori for å fortekje oss. Tvert om blir dette sterkt poengført av såvel Lenin som Stalin.

Kampen i den 3.verden lettar proletariatet sin kamp mot borgarskapet i i-landa. Borgarskapet brukar tid, energi og krefter på å føre krig, og dessutan tappar ein krig økonomiske midlar frå store delar av borgarskapet. Ein slik situasjon er gunstig for å rette eit støt mot kapitalismen i undertrykkarnasjonen. Likeeins er det gunstig for kampen for sosialismen om land i den 3.verden frigjer seg frå imperialistisk undertrykking fordi dette svekkar økonomien til stormaktene.

et som er viktig er at det er i dei høgt utvikla landa det endelege slaget må kome. Det er her produktivkraftene er høgst utvikla og det er her vi har ein arbeidarklasse. I kapitalismen blir styrta og sosialismen innført i land som USA, Norge og Sovjet er umutundes heilt avgjerande for at folka i den 3.verden skal bli frigjort. Desse landa er så tilbakestånds at det er umuleg med sosialisme før produktivkraften blir utvikla til eit høgare nivå, noko som i dag blir hindra av stormakene. Den 3.verden blir halde tilbake i kunstig underutvikling. Etter ein revolusjon kan vi bidra med størstilt hjelp.

Slik eg ser det er det eit dialektisk forhold mellom kampen i den 3.verden og kampen mot kapitalismen i det som blir kalla 1. og 2. verden. Den eine kampen lettar den andre og omvendt. Full frigjering er avhengeg av at borgarskapet tapar på baa frontane.

Kjerna i Lenin sin Imperialismeteorien er at imperialismen er eit økonomisk system. Imperialismen er ikkje kva som helst økonomisk system, men det høgste stadiet i kapitalismen.

Mange sunst å ha gløymt dette og framstillar kampen mot imperialismen som identisk lik kampen mot imperialistiske land. Ein logisk følgje av ei slik kortslutning er at nokre imperialistiske land blir framstilt som styggare enn andre. Derfor kan Egil Bergan i Røde Fane nr.6/82 påstå at det slett ikkje er ulogisk med ein einskapsfront mot baa supermaktene der USA deltar i einskapsfronten. Dette er ei vidareutvikling av 3-verden teorien som tross alt opererer med TO supermakter, Sovjet OG USA.

Bergan seier at krigsfaren no er veldig stor. Det er sjølsagt riktig, men ikkje ein sær-eige situasjon. Det er å late som om den leninistiske imperialismeteorien ikkje finst når

slike som Bergan framstiller krigsfaren som heilt spesiell. Tvert om er alltid og til eikvar tid fare for krig så lenge vi lever i eit kapitalistisk samfunn. I dag er det ein almen imperialistisk situasjon med krigsfare- det finst ikkje fredelig imperialisme.

Derfor er eg imot ein einskapsfront med borgarskapet og enno meir imot ein einskapsfront med USA/NATO mot Sovjet. Kva skjer dersom USA/NATO vinn ein krig mot Sovjet? Har vi kome nærare sosialismen? Har vi avskaffa kapitalismen? Svaret er ja berre dersom arbeidarklassen i NATO-landa har nytta kroppen til å ta makta. Svaret er nei dersom arbeidarklassen har alliert seg med borgarskapet for å slåss mot borgarskapet i eit anna land. I det siste tilfellet vil krigen ha vore ein krig for å oppretthalde USA-imperialismen og den vestlege verden sitt herredømme.

Konsekvensen av Bergan-linja er at kapitalismen får evig liv. Bergan vil at vi til eikvar tid skal alliere oss med den svakaste supermakta mot den sterkaste. Dette er det same som å la vere å utnytte motseiingane i imperialismen.

Karlisen.

HUSK: KAPITALENSTUDIER / P14

16/3: Møte 2 om Kapitalen

Innleder Rune Thunestveit

23/3: Den internasjonale økonomiske krise

Innleder P M Lysestøl

HUSK: RV / VALGET
 25. mars
 8. juni
 22 juni } P14

HUSK:
 allmøte i FFF 18. april
 Stud. samf's spisesal
 kl 19.00

HUSK:

- FAGLIG FORUM / P14
- 1. MAI I TRONDHEIM:
- KLASSEKAMP MOT
- KLASSESAMARBEID?
- (KÅRE MYRAN)

